

Adresát:

Ministerstvo zdravotnictví
Odbor právní
Palackého náměstí 4
128 01 Praha 2

Žadatel/ka:**Jméno:** [REDAKCE]**Příjmení:** [REDAKCE]**Narozen/a dne:** [REDAKCE]**Trvalé bydliště:** [REDAKCE]**ZÁDOST O POSKYTNUTÍ JEDNORÁZOVÉ PENEŽNÍ ČÁSTKY OSOBĚ
STERILIZOVANÉ V ROZPORU S PRÁVEM****Datum a místo sterilizace: 26. ledna 1989 v nemocnici v Bruntále****Popis skutečností, za jakých byla sterilizace provedena:**

Dne 23. ledna 1989 jsem byla přijata do nemocnice v Bruntále (dnes Nemocnice AGEL pohorská a. s., pracoviště Bruntál, Nádražní 29, 792 01 Bruntál, dále jen "**Poskytovatel zdravotních služeb**") k indukovanému porodu. Sterilizovaná jsem byla o 3 dny později 26. ledna 1989. Den před operací za mnou přišel lékař, který mi sdělil, že je nutné provést banální, nicméně nutnou operaci k vyčištění dělohy po porodu. Taktéž mi oznámil, že je tento zákrok důležitý pro mé zdraví a abych okamžitě podepsala předložené dokumenty, aby se operace mohla provést hned následující den ráno. Z obavy o své zdraví a pod časovým tlakem jsem dokument podepsala, aniž bych tušila skutečnou povahu chystaného zákroku. Nebylo mi vysvětleno, že důsledkem operace, kterou jsem měla podstoupit, je trvalé a nezvratné zbavení plodnosti. Slovu sterilizace jsem nerozuměla, měla jsem za to, že se jedná o vyčištění dělohy, zákroku nutnému k zachování mého zdraví.

O pravé povaze na mně provedeného zákroku jsem se dozvěděla až od svého gynekologa poté, co jsem za ním přišla s tím, že po dvou letech snažení se mi nedaří otěhotnět (manžel si přál syna a do té doby jsme měli tři dcery).

Právní argumentace:

Poskytovateli zdravotních služeb vytýkám především následující:

- 1) nedostatky v náležitostech žádosti o sterilizaci (dále jen „**Žádost o provedení sterilizace**“);
- 2) časová tíseň při podpisu Žádosti o sterilizaci;
- 3) nedostatky v náležitostech zápisu z jednání sterilizační komise;
- 4) absence zdravotní indikace ke sterilizaci;
- 5) nedostatky v náležitostech souhlasu k operaci; a
- 6) absence písemného poučení o nereparabilitě zákroku.

Podmínky nutné k tomu, aby mohla být sterilizace považována za provedenou v souladu s právem, jsou následující:

1. Žádost o provedení sterilizace;
2. vyšetření ženy;
3. projednání žádosti o provedení sterilizace ze strany sterilizační komise a rozhodnutí o této žádosti; a
4. informovaný souhlas (tj. podepsané písemné poučení o závažnosti a nereparabilitě zákroku).

Ke každé z těchto jednotlivých podmínek – a k tomu, že v mém případě nebyly splněny – se v podrobnostech vyjadřuji níže.

1. Žádost o provedení sterilizace

V mém případě se jednalo o sterilizaci prováděnou na zdravých pohlavních orgánech, pro kterou stanovila směrnice Ministerstva zdravotnictví č. LP-252.3-19.11.71 (dále jen „**sterilizační směrnice**“) přesný postup. Dle § 6 sterilizační směrnice platilo, že „o sterilizaci z důvodů uvedených v § 2 písm. b) až g) může požádat písemně osoba, u níž má být sterilizace provedena, nebo s jejím souhlasem ošetřující lékař (...). Žádost řádně odůvodní.“

K této podmínce se vyjadřoval i Veřejný ochránce práv ve svém stanovisku takto: „*Žádost (souhlas) musí být výsledkem projevu svobodné, vážné a omylu prosté vůle takové osoby zákrok vedoucí k odstranění plodnosti podstoupit.*”¹

To, že jsem žádost nepodávala sama a dobrovolně je patrné zejména z toho, že se nachází na předtištěném formuláři na stejné straně jako rozhodnutí sterilizační komise (nikoli na samostatném dokumentu), který jsem pouze podepsala. Nadto je v Žádosti o sterilizaci uvedeno, že důvodem žádosti o provedení sterilizace jsou „*3 děti, porodnické indikace, udržování těhot. opakovaná, cerclage hrdla v těhotenství*“. Z povahy věci je jasné, že bych z

¹ Srov. závěrečné stanovisko veřejného ochránce práv ve věci sterilizací prováděných v rozporu s právem a návrhy opatření k nápravě Sp. zn.: 3099/2004/VOP/PM a násl. (dále jen „**Stanovisko**“).

vlastní vůle žádost takto neodůvodnila, jelikož používá odborné termíny jako je “cerclage hrdla” a “porodnické indikace”. Vzhledem k tomu, že se jedná o mnou podanou žádost, musí z ní být zřejmé, že šlo o projev skutečné vůle, o to více, pokud se jedná o předtištěný formulář, na jehož základě je možné trvale a nezvratně zasáhnout do tělesné integrity pacienta (a navždy mu tímto zásahem změnit život).

Můj případ přitom koresponduje se zjištěními Veřejného ochránce práv, který ve svém Stanovisku popisoval, že *“žádosti o sterilizaci v rámci jednoho města byly vypisovány na zcela shodných formulářích, často psány zjevně na témže psacím stroji, za použití shodných odůvodnění.”*²

Dle důvodové zprávy k zákonu o odškodnění lze souhlas pacienta s lékařským zákrokem *„považovat za právní úkon ve smyslu (nejen) občanského práva, neboť je projevem vůle směřujícím ke vzniku, změně nebo zániku práv a povinností, v tomto případě vzájemných práv a povinností lékaře a pacienta. **Poskytování zdravotní péče pacientům je v tomto směru nutné považovat za plně soukromoprávní vztah, kde oba účastníci vztahu mají rovné postavení a oba proto musí dospět k vzájemné dohodě o způsobu léčby. (...)** Významnou otázkou je svobodnost souhlasu, který musí být prostý jakéhokoliv nátlaku či donucení. Právní úkon tedy musí plně korespondovat s vnitřní vůlí a přesvědčením pacienta a nesmí být tudíž učiněn v tísní, pod nátlakem či donucením způsobeným jakýmkoliv okolnostmi, jinak je neplatný.”*³

Skutečné udělení souhlasu (svobodného, vážného, určitého a srozumitelného) muselo být v případě Žádosti o provedení sterilizace postaveno najisto. V mém případě jsem ovšem byla uvedena v omyl lékařem, který mě informoval o nutnosti provedení operačního zákroku z důvodu vyčištění dělohy, přičemž zároveň na mě bylo naléháno, abych souhlas podepsala okamžitě. Ve strachu o své zdraví a pod vlivem porodu, který proběhl teprve dva dny před podpisem, jsem tak učinila, což je v souladu s dikcí Žádosti o sterilizaci, která zjevně neodpovídá svobodnosti.

Nedala jsem svobodný a vážný souhlas k sterilizaci, jak je to jednak požadováno zákonem, ale také mezinárodními standardy. Můj podpis byl získán pod nátlakem, kdy mi bylo vyhrožováno, že pokud nepůjdu na operaci, hrozí mi vážná porucha zdraví. Nadto jsem byla uvedena lékařem v omyl, když mi bylo tvrzeno, že se jedná o zákrok mající za cíl vyčištění dělohy.

² Viz Stanovisko.

³ Skupina poslanců: Důvodová zpráva k zákonu č. 297/2021, o poskytnutí jednorázové peněžní částky osobám sterilizovaným v rozporu s právem (dále jen „**Důvodová zpráva**“).

Sterilizace představuje trvalý a nezvratný zásah do integrity pacienta, a proto by pacient měl mít dostatečný čas na rozmyšlení. Dále připomínám, že jsem neměla možnost se doptat, jelikož jsem byla lékaři uvedena v omyl a domnívala se, že navrhovaný operační zákrok má za cíl vyčistit dělohu. Slovo sterilizace jsem neznala, ale neměla důvod se domnívat, že by mi lékaři úmyslně lhali a proti mé vůli tímto způsobem zasáhli do mé integrity. Nesmíme taktéž zapomínat, že v osmdesátých letech stále ještě ve zdravotnické praxi fungoval paternalistický přístup a pacientům často nebylo umožněno se doptávat.

Je sice pravda, že v době provedení sterilizace na mně neexistovala časová lhůta mezi podepsáním Žádosti o provedení sterilizace a samotným provedením zákroku, nicméně se domnívám, že by takto krátká doba měla být posouzena v souvislosti s ostatními předloženými důkazy a tvrzeními.

V důsledku značného časového odstavu od provedení zákroku je již značně obtížné či nemožné prokázat existenci nátlaku a uvedení v omyl nade vší pochybnost – nicméně se domnívám, že právě z toho důvodu by mělo být v mém případě (jakož i obecně v případech žen, které byly nezákonně sterilizaci podrobeny) zohledněno citované stanovisko Veřejného ochránce práv, spolu s dalšími dostupnými historickými zdroji mapujícími danou dobu a praxi, v jejichž kontextu nelze než se postavit za mou argumentaci.⁴

2. Vyšetření ženy

Další podmínkou pro zákonnou sterilizaci bylo dle § 8 sterilizační směrnice vyšetření ženy. Podle tohoto ustanovení platilo, že *„[p]ředseda komise bezodkladně zajistí u členů komise potřebné vyšetření osoby, u níž má být sterilizace provedena, a sdělí jí, popřípadě jejímu zákonnému zástupci (opatrovníku), kam a kdy se má dostavit k vyšetření. Potřebná odborná vyšetření je třeba provést tak, aby nejdéle do tří týdnů po obdržení žádosti měl předseda odborné posudky a mohl svolat komisi k projednání žádosti.“*

Důvodová zpráva k tomuto uvádí: *„Pro posouzení, zda je v případě konkrétní osoby sterilizace indikována, zajistil předseda komise odborné vyšetření, na základě jehož závěrů komise rozhodla o zamítnutí či schválení žádosti a o svém rozhodnutí pořídila protokol.“*

⁴ V rozhodnutí ESLP ve věci D.H. a další proti České republice /Velký senát/, § 209, soud uvedl, že za situace, kdy jsou statistické disproporce natolik veliké a domněnku diskriminace se nepodařilo vyvrátit, pokud jde o obecné fungování systému, není třeba zkoumat individuální okolnosti případu každé osoby, která byla takovému zacházení vystavena. Notoricky známé vzorce jednání zdravotnických zařízení a státní moci, jejímž cílem bylo programově omezit porodnost v romském etniku, zakládá silnou domněnku diskriminace *prima facie*, kterou je možné vyvrátit pouze důkazem, že s žadatelkou, která je příslušnicí romského etnika, bylo zacházeno příznivěji, než jak bylo dokumentováno ve většině případů.

V rozhodnutí sterilizační komise je uvedeno, že k celkovému internímu vyšetření došlo 23. 1. 1989, nicméně žádost byla podána 25. 1. 1989, přičemž podle § 8 sterilizační směrnice se toto vyšetření provádí až po podání žádosti a toto vyšetření zajišťuje předseda komise bezodkladně u členů komise. Ostatně nedává smysl, aby vyšetření bylo provedeno před podáním žádosti, jelikož není dán podklad, na jehož základě by předseda komise rozhodl o vyšetření mající za cíl zjistit kontraindikace k chirurgickému zákroku sterilizace, zvláště vzhledem k tomu, že porod proběhl přirozeně a nikoli operačně císařským řezem. Toto je v souladu se skutečností, že zmiňované vyšetření se týká pouze očekávaného porodu přirozenou cestou, nikoli chirurgického zákroku sterilizace a mé způsobilosti jej podstoupit.

3. Projednání žádosti ze strany sterilizační komise a rozhodnutí o ní

Třetí podmínkou bylo projednání žádosti sterilizační komisí a pořízení protokolu o tomto projednání podle ustanovení § 10 sterilizační směrnice, které stanovilo: „*O každém projednání žádosti o sterilizaci pořídí předseda komise protokol, který obsahuje jméno a bydliště osoby, u níž má být sterilizace provedena, odborné posudky členů komise a záznam o průběhu jednání s rozhodnutím.*” V případě kladného rozhodnutí se opis protokolu stal součástí chorobopisu (srov. § 11 sterilizační směrnice). Veřejný ochránce práv se ve Stanovisku vyjádřil, že je třeba „*souhlas sterilizační komise s provedením sterilizace, který se opírá o objektivní existenci lékařské indikace podle přílohy sterilizační směrnice.*”

Sterilizační komise vyvodila v mém případě přípustnost provedení sterilizace na základě § 2 písm. g) sterilizační směrnice, podle kterého platilo, že „*žena trvale splňuje podmínky pro umělé přerušování těhotenství ze zdravotních důvodů*”. Toto ustanovení upřesňuje § 3 in fine sterilizační směrnice tak, že „*indikace k provedení sterilizace podle § 2 písm. g) jsou shodné s indikacemi k umělému přerušování těhotenství, pokud mají trvalou povahu*.” Zmíněné indikace nejsou uvedené ve sterilizační směrnici. Nicméně v době provedení sterilizace byla účinná vyhláška ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky, kterou se provádí zákon České národní rady č. 66/1986 Sb., o umělém přerušování těhotenství (účinná ke dni sterilizace, dále jen „**Vyhláška o umělém přerušování těhotenství**”), která v příloze stanovila seznam nemocí, syndromů a stavů, které jsou zdravotními důvody k umělému přerušování těhotenství. V bodě 13 byly uvedeny gynekologické a porodnické indikace, přičemž na žádném místě ve zdravotnické dokumentaci žádná z těchto indikací není zmíněna. Konkrétní indikace, dle které měla být sterilizace schválena, se v rozhodnutí sterilizační komise nenachází a není tedy bez dalšího zřejmé, na základě čeho se sterilizační komise rozhodla.

Pokud si rozebereme jednotlivá odůvodnění zmíněná v žádosti o provedení sterilizace (kterými se však sterilizační komise nezabývala), tak 3 děti nejsou indikací k umělému přerušení těhotenství podle vyhlášky, ani podle sterilizační směrnice, jelikož mi v době sterilizace bylo 24 let. Dále je v žádosti uvedena blíže nespecifikovaná *“porodnická indikace”*, jak již však bylo řečeno, indikace podle čl. XIV odst. 3 přílohy sterilizační směrnice nebyla splněna, stejně tak nebyl splněn čl. XIV odst. 1, jelikož jsem nikdy nerodila císařským řezem. Co se týče čl. XIV odst. 2, tedy *“opakované komplikace těhotenství, porodu a šestinedělí, kde další gestace by byla spojena s velkým nebezpečím pro zdraví nebo život ženy”*, ani toto z žádné části zdravotnické dokumentace nevyplývá, zejména z ní nevyplývá, že by další gestace byla spojena s velkým nebezpečím pro moje zdraví nebo život a ani to, že jsou komplikace těhotenství opakovaná. Znovu však zdůrazňuji, že sterilizační komise mou žádost posoudila podle § 2 písm. g) sterilizační směrnice a splnění výše zmíněných podmínek je vázáno na § 2 písm. b) až f), čili nejsou v daném případě podstatné. Ohledně odůvodnění *“udržování těhot. opakovaná”*, si nejsem jistá významem této formulace. Konečně ani *“cerclage hrdla v těhotenství”* nepředstavuje indikaci k umělému přerušení těhotenství podle bodu 13 přílohy vyhlášky o umělém přerušení těhotenství. Naopak má tento zákrok potratu plodu zabránit. Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že sterilizační komise rozhodla na základě volného uvážení, což není v souladu s právními předpisy účinnými v té době.

Nadto není Protokol z jednání sterilizační komise datován a i přesto, že Žádost o provedení sterilizace je datována k 25. 1. 1989, není možné bez dalšího dovodit, že z důvodu pouhého výskytu dvou samostatných dokumentů na stejné straně ve zdravotnické dokumentaci, jsou oba datovány stejným datem. Není tedy prokázáno, že se sterilizační komise skutečně sešla po podání žádosti o provedení sterilizace a zároveň předtím, než jsem podstoupila samotnou operaci.

4. Informovaný souhlas

Další podmínkou dle sterilizační směrnice bylo podepsání informovaného souhlasu s provedením sterilizace ženou, na které měla být sterilizace provedena. Ustanovení § 11 sterilizační směrnice konkrétně stanovilo: *„Před zákonem podepíše osoba, u níž má být sterilizace provedena, popřípadě její zákonný zástupce (opatrovník), prohlášení, že s provedením sterilizace souhlasí a že bere na vědomí písemné poučení o tom, do jaké míry je sterilizační zákrok reparaibilní.“* Veřejný ochránce práv ve Stanovisku k tomuto uvedl, že je třeba *„souhlas osoby, která má zákrok podstoupit, s provedením zákroku, s tím, že její souhlas vychází z úplné a přesné informace o povaze a následcích sterilizace.“*

V mém případě je zaprvé zřejmé, že mi byl dán k podpisu prázdný papír, jelikož se podpis nachází ve spodní části dokumentu, což odpovídá praxi popsané řadou odborných publikací, kdy docházelo k podpisu prázdných dokumentů, do nichž byly poté informace doplněny. Nadto je u mého podpisu uvedeno pouze obecné „souhlasím s navrženou operací“, bez jakékoliv specifikace operace, ke které měl být souhlas udělen, a bez jakýchkoliv informací i povaze, významu a důsledcích daného zákroku. Taktéž dikce věty neodpovídá tvrzení poskytovatele zdravotních služeb, že se jednalo o operaci, o kterou jsem požádala, nikoli, která mi byla navržena. Naopak je v souladu s mým tvrzením

Veřejný ochránce práv se přitom k této otázce vyjádřil ve Stanovisku následovně:

„Souhlas s navrhovanou operací a s výkony během ní nutnými nelze považovat za souhlas se sterilizací, byť by se i jednalo o operaci navrhovanou. (...) Sterilizace je natolik specifický výkon, že označení navrhovaná operace je naprosto nedostatečné. Navíc k souhlasu se má vázat již konkrétní informace o tom kterém zákroku, a tudíž obecný souhlas nespĺňuje náležitosti souhlasu informovaného. Informovaný souhlas je totiž jen ten, který je v souladu s předchozí informací, přičemž předchozí informace musí určit zamýšlený zákrok. Generální souhlas se vztahuje nikoli na (individuálně nebo druhově) určený zákrok, ale na jakýkoli zákrok, respektive jakékoli zákroky, takže nemůže být v souladu s žádnou předchozí informací, která určuje zamýšlený zákrok.“

Stejně tak Důvodová zpráva uvádí, že informovaný souhlas zahrnuje poučení o účelu, povaze, důsledcích a rizicích zákroku, když je v nejvyšším zájmu jak pacienta, tak lékaře, aby byl pacient důkladně poučen se všemi složkami, které toto poučení obnáší, jelikož dochází k intenzivnímu porušení tělesné integrity pacienta v podobě trvalého zbavení plodnosti.

Shodné závěry dovodila také judikatura ESLP, například ve věci V. C. proti Slovensku, v němž soud uvedl, že „*pozitivní povinností [vnitřních orgánů je] poskytnout informace o způsobech jak ochránit své reprodukční zdraví, o charakteristice a následcích sterilizace a o alternativních způsobech antikoncepce.*“

Co se pak týká mého projeveného „souhlasu“, podle § 35 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku (dále jen „**ObčZ**“) účinného v rozhodné době, pak platilo, že projev vůle musí být učiněn jednoznačně, aby nebylo pochyb o tom, co chtěla daná osoba (v tomto případě pacient, tedy já) projevit. Pokud by totiž byly podané informace v podstatné míře nepravdivé nebo neúplné, pacient by uděloval souhlas v právně relevantním omylu, který je schopen přivodit neplatnost právního úkonu, tedy neplatnost souhlasu se zákrokem podle § 49a ObčZ. Skutečné udělení informovaného souhlasu musí být tedy postaveno najisto.

Výše popsané podmínky a náležitosti informovaného souhlasu v daném případě splněny nebyly. Souhlas s operací jsem podepsala na základě informace, že zákrok, který jsem měla podstoupit, slouží k vyčištění dělohy po porodu a k zachování mého zdraví. Nebyly mi poskytnuty pravdivé a potřebné informace o povaze zákroku i o jeho možných následcích, tedy zejména co přesně sterilizace obnáší, že se jedná o nereparabilní zákrok trvale zabraňující otěhotnění a jaké jsou jeho možné alternativy.

Další argumentace

Podání nové žádosti

Podávám novou žádost o poskytnutí jednorázové peněžní částky osobě sterilizované v rozporu s právem (dále jen "**Žádost o odškodnění**"), jelikož Ministerstvo původní žádost o odškodnění zamítlo pravomocným rozhodnutím ze dne 5. října 2022, č. j. MZDR 10381/2022-8/PRO v rozporu se svou rozhodovací praxí v obdobných případech, čímž porušilo princip právní jistoty. Stejně tak Ministerstvo zamítlo následně podaný rozklad svým rozhodnutím ze dne 3. ledna 2023, č. j. MZDR 31884/2022-3/PRO, v rozporu s rozhodovací praxí Ministerstva v obdobných případech, čímž opět porušilo princip právní jistoty.

Jak plyne z komentáře k § 48 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád⁵, ne každé pravomocné rozhodnutí má účinky překážky věci pravomocně rozhoduté, takovou překážkou zejména není rozhodnutí o zamítnutí žádosti. Rozhodnutím o zamítnutí žádosti se totiž nepřiznávají žádná práva a neukládají žádné povinnosti, neboť se spíše jedná o rozhodnutí, kterým se deklaruje, že žadatel nesplňuje podmínky pro přiznání práva.⁶ Na toto rozhodnutí se tedy zásada res administrata nebude aplikovat. Materiální právní moci mohou nabýt pouze pozitivní správní rozhodnutí, zatímco negativní správní rozhodnutí nabývají pouze formální právní moci. "*Negativní rozhodnutí (...) nebrání správnímu orgánu v provedení nového řízení a vydání nového rozhodnutí v téže věci.*"⁷

Účel zákona o odškodnění

V daném případě nelze rovněž pominout aspekt účelu zákona o odškodnění, kterým je odškodnění obětí protiprávních sterilizací, kterého již není možné jinak právně dosáhnout.

Tento zákon je mimo jiné výsledkem dlouhodobého tlaku (nejen) ze strany významných nadnárodních institucí. Vláda České republiky byla často kritizována za přístup k protiprávně

⁵ POTĚŠIL, Lukáš a kol. § 48 [Překážky řízení]. In: POTĚŠIL, Lukáš a kol. Správní řád. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 290

⁶ Rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě č.j. 22 Ca 58/2000-31 z 20.12. 2000

⁷ Tamtéž

sterilizovaným osobám a byla opakovaně vyzývána mezinárodními orgány⁸, aby zavedla mechanismus pro odškodnění obětí protiprávní sterilizace. Odškodňovací řízení by tedy mělo být efektivní a sledovat výše zmíněné cíle této relativně nové právní úpravy.

Stát skrze přijatý zákon o odškodnění uznal své pochybení a zavázal se vyplatit poškozeným osobám odškodnění. Uvedená východiska ovšem musí nalézt odraz při interpretaci a aplikaci přijatého zákona. K tomuto důvodová zpráva, kde stát přiznává, že je za tyto protiprávní zákroky odpovědný, jelikož *“nepřijal dostatečnou právní úpravu informovaného souhlasu s prováděním sterilizací, která by zaručovala důsledné dodržování práv pacientů, a umožnil tak jejich porušování. (...) Právě stát by proto měl zajistit efektivní prostředek nápravy.”*

Tento požadavek však nemůže být naplněn, pokud Ministerstvo zdravotnictví procesními způsoby klade překážky pro získání odškodnění za nezákonnou sterilizaci a při svém rozhodování nebere v potaz skutečnost, že jedná jménem státu, který se aktivně snaží napravit své původní pochybení.

Jiná rozhodnutí Ministerstva v obdobných případech

Závěrem si dovoluji upozornit, že Ministerstvo v nedávné době vydalo rozhodnutí, kde se v odůvodnění vyjadřuje k obdobným nedostatkům v dokumentaci.

Např. v případě rozhodnutí z 2. prosince 2022 č. j. MZDR 20023/2022-6/PRO: *“Revers, ve kterém žadatelka potvrzuje svým podpisem, že svobodně a bez nátlaku podstupuje navrženou operaci a svoluje, aby byla provedena takovým způsobem a v takovém znecitlivění, jak uzná operatér za vhodné. Revers je podepsán žadatelkou, ale chybí datum. Druh operace není konkretizován, takže revers nelze považovat za informovaný souhlas se sterilizací.”*

Taktéž rozhodnutí z 2. března 2023 č. j. MZDR 24461/2022-6/PRO Ministerstvo uvedlo: *“Komise odkázala na Věstník Ministerstva zdravotnictví č. 1-2 z roku 1972. Konkrétní indikaci neuvedla. Protokol z jednání sterilizační komise není datován, resp. není uvedeno, kdy měla komise žádost žadatelky projednat.”*

⁸ Viz např. Výbor pro odstranění diskriminace žen (četné závazky včetně CEDAW/C/CZE/CO/3, CEDAW/C/CZE/CO/5); Výbor pro odstranění všech forem rasové diskriminace v letech 2007, 2011 a 2019 (včetně CERD/C/CZE/CO/7, CERD/C/CZE/CO/8-9, CERD/C/CZE/CO/12-13), Výbor pro lidská práva v roce 2007 (CCPR/C/CZE/CO/2) a Výbor proti mučení v roce 2012 (CAT/C/CZE/CO/4-5).

Závěr

Ze všeho výše řečeného je patrné, že v mém případě nebyl řádně naplněn ani jeden ze čtyř kroků procesu zákonné sterilizace, která mi tedy byla provedena nedobrovolně a protiprávně a v souladu se skutečnostmi, které jsem uvedla výše mám za to, že mi vznikl nárok na odškodnění dle zákona o odškodnění, o které tímto žádám.

Označení důkazních prostředků:

- zdravotnická dokumentace

Číslo bankovního účtu: XXXXXXXXXX

Přílohy:

Příloha č. 1 - Plná moc

- pozn. originál je založen ve spise (č. j. MZDR 31884/2022-3/PRO) na Ministerstvu zdravotnictví

Příloha č. 2 - Zdravotnická dokumentace